

Banca Unione

(Door: Jan van Riel; uit: Perfinpost nr. 137, september 2021)

De perfin B.U. is door de Banca Unione te Milano, gebruikt van 1926 t/m 1933. De kaart is met 75 centimes juist gefrankeerd voor een reis naar Brussel (zie afbeelding 1).

Afb. 1: Briefkaart met de perfin BU

De afstempeling is gebeurd op het stationspostkantoor te Milaan op 9 juli 1930 tussen 22.00 en 23.00 uur. De VIII staat voor het achtste jaar van de fascistische jaartelling van Mussolini Carlo Feltrinelli geboren in 1881 was een van de leidende figuren in de Italiaanse financiën tussen de jaren 1920-'30. Hij hield zich voornamelijk bezig met zijn eigen bank "Banca Feltrinelli" welke in 1919 werd omgedoopt tot de Banca Unione (zie afbeelding 2).

Hij was president en directeur van tientallen bedrijven; onder andere voorzitter van Edison van 1930 tot 1935 en van Credito Italiano van 1929 tot 1935, waarvan Banca Unione de grootste aandeelhouder was.

Carlo stierf in 1935 na een kort ziekbed ten gevolge van een ruzie. Zijn twee kinderen Antonella en Giangiacomo erfden de eigendommen en het financiële deel (Banca Unione).

Afb. 2: certificaat van de Banca Unione

Giangiaco Feltrinelli (zie afbeelding 3) werd geboren in 1926 en zijn zus Antonella in 1928. Ze waren dus nog kinderen toen hun vader Carlo stief. In zijn testament had Carlo zijn zoon tot erfgenaam voor driekwart van zijn nalatenschap benoemd.

Afb. 3: Giangiaco Feltrinelli

De jonge Feltrinelli raakte voor het eerst geïnteresseerd in de levensomstandigheden van arbeiders en armen tijdens gesprekken met het personeel dat het landgoed van zijn familie beheerde. Hij kwam tot de overtuiging dat de meeste mensen onder het kapitalisme nooit zijn privileges konden verwerven en gedwongen waren hun arbeid voor een schijntje te verkopen aan de industriëlen en landeigenaren.

Tijdens de laatste stadia van de tweede wereldoorlog sloot Feltrinelli zich aan bij de Legnano Combat Group welke was voorzien van Britse uniformen, wapens en materieel.

Hij schreef zich in bij de Italiaanse Communistische Partij en vocht in 1943 tegen het binnenvallende Duitse leger en de restanten van Mussolini's zwarthemden in Noord-Italië,

In 1947 kreeg Giangiacomo het volledige recht om over deze activa te beschikken. Banca Unione werd tot 1968 gecontroleerd door de Feltrinellis.

Daarna werd de bank overgenomen door Michele Sindona
Volgens geruchten was sprake van een gedwongen verkoop door de Vaticaanse bank die als minderheidsaandeelhouder in verlegenheid was gebracht door de samenwerking met een communistische partner.

Afb. 4: Michele Sindona

Op 15 maart 1972 werd Feltrinelli dood aangetroffen aan de voet van een pylloon van de hoogspanningslijn in Segrate bij Milaan onder verdachte omstandigheden, (gedood door explosieven welke hij gebruikt zou hebben voor een aanslag, maar waarschijnlijk is hij vermoord) 8.000 mensen woonden de begrafenis bij.

Sindona begon een deposito verzamelingsstelsel wat voorzorg in conferenties en periodieke vergaderingen met werknemers om hun de meest elementaire bankinstrumenten zoals cheques uit te leggen.

Ugo de Luca werd algemeen directeur van de Unione en haalde 125 miljard Lire aan deposito's binnen. De Milan Stock Exchange kreeg een impuls door de intrede van de klanten van de Banca Unione, die niet altijd op de hoogte waren van het gebruik van bij de instelling gedeponiseerd kapitaal.

Toen het internationale profijt bereikte ontplofte de zeepbel. De Bank van Italië begon een onderzoek naar activiteiten van fraude en wanbeheer en de Banco di Roma verstrekke nog een lening die zorgde dat Banco Unione niet failliet ging, maar eind 1974 viel het doek voor de Banca Unione.

Advocaat Giorgio Ambrosoli werd aangewezen als curator.

Hij werd op 11 juli 1979 in Milaan vermoord door een Amerikaanse huurmoordenaar. Opdrachtgever tot de moord was Michele Sindona die goede banden onderhield met de 'Cosa Nostra' (maffia). Terwijl hij in de V.S. werd aangeklaagd voor o.a. fraude, deed Sindona alsof hij in augustus 1979 was ontvoerd, om een mysterieuze reis van 11 weken naar Sicilië te verbergen voor zijn geplande fraudeproces.

De zwager van maffiabaas Stefano Bontade, Giacomo Vitale, was een van de personen die Sindona 's reizen organiseerde. Het echte doel van de "ontvoering" was om nauwelijks verholde chantage-nota's uit te geven aan Sindona's vroegere politieke bondgenoten- onder wie premier Giulio Andreotti- om de redding van zijn banken te bewerkstelligen en het geld van de Cosa Nostra terug te krijgen. Hij bedreigde Enrico Cuccia, president van de Mediobank, die tegen het reorganisatie/reddingsplan was. In Palermo ging Sindona naar het huis van Dr. Joseph Miceli Crimi een Amerikaans-Italiaanse arts en vrijmetselaar. Crimi gaf later tegenover de rechters toe dat hij naar Arezzo was gegaan om met Licio Gelli over de situatie van Sindona te praten. Licio Gelli was twee juryleden, Giuliano Turone en Gherardo Colombo aan het bewerken, maar de plot mislukte.

Na de zogenaamde vrijlating door de ontvoerders gaf Sindona zich over aan de FBI

Sindona werd in de V.S. aangeklaagd voor fraude, meened en verduistering van bankgelden. Hij werd veroordeeld, maar de Italiaanse regering verzocht om zijn uitlevering i.v.m. de moord. "The Shark" zoals hij werd genoemd werd op 27 maart 1984 veroordeeld tot 25 jaar gevangenisstraf. Op 18 maart 1986 werd hij vergiftigd met cyanide in zijn koffie in zijn cel in Voghera waar hij zijn straf uitzat.

Bronnen:

Wikipedia, Catalogo dei Perfin's d' Italia van J. van Riel